

de lokale Farvande, saaledes at Afmærkningen paa lægges de vedkommende Kommuner, kan jeg derimod ikke anse for heldig; den vil give Anledning til megen Strid og Misforhold og mange Vanfligeligheder, som ville undgaaes, naar Priskepengene kun høves, forsaavidt de vedkommende Kjøbstæder selv erklære sig villige til at udrede den fastsatte Betaling."

Foranstaaende Udtalelser om, at Priskeafgifterne bør søges ophævede, mod at Staten giver Lodsjerne Erstatning herfor, og mod at Udgiften ved Afmærkningen i Gjemmemfartsfarvandene overtages af Staten og i de øvrige afprykkede Farvande af vedkommende Kommuner, dog med den af Formanden foreslaaede Bestemmelsesret for Kommunerne ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Ophævelse af Priskeafgifterne i de sidstnævnte Farvande, kan Ministeriet tiltræde i Principet, og det vilde have kunnet optage Formandens, af Kommissionens øvrige Medlemmer subsidieret tiltraadte Forslag til Affattelsen af de herhen hørende Bestemmelser, dersom Priskeafgifterne i det Hele, eller dog de fleste af dem, kunde ophæves paa engang uden Skade for Lodstjenestens behørig Udøvelse, hvilket næppe vil kunne opnaaes. Da nemlig Priskeafgifternes Erleggelse, paa Grund af deres Forhold til Lodsølgene, i Almindelighed har en væsentlig Indflydelse paa Lodsningernes Antal, vil Erstatningen for Ophævelsen af Priskepengene ikke kunne sættes til det Beløb, de hidtil have indbragt vedkommende Lodsferi, men maa, saaledes som ogsaa af Kommissionen foreslaaet, sættes til Forholdet mellem den Indtægt, Lodsferiet hidtil har haft af Lodsøhyre og Priskepenge tilsammen, og den Indtægt af Lodsøhyre m. v., Lodsferiet oppebærer efter Afgiftens Ophævelse. For at Ophævelsen ikke skal virke forstyrrende paa de bestaaende Forhold, og for at give disse Tid til at danne sig efter det Nye, maa Erstatningen, saaledes som ligeledes foreslaaet af Kommissionen, tilstaaes for en længere Tid — 10 Aar — fra Ophævelsen af Priskeafgifterne. Der vil da herved være tilfikkret vedkommende Lodsferier en vis bestemt aarlig Indtægt for 10 Aar, hvilket ikke kan tilknaades gennemført samtidigt for alle de Lodsferier, der oppebære Priskepenge, og hvis Antal udgjør over Halvdelen af samtlige Lodsferier i Landet. Den nuværende Ordning af Lodsferierne, der, som foran antydet, er fremkommen ved en Udvikling gennem et langt Tidsrum, tilfigter paa det nøieste at binde Lodsens Indtægt til hans Virksomhed i Tjenesten, hvorved der opnaaes en Spore til Driftighed, der paa Grund af Lodsstjenestens særegne Betskaffenhed maa anses for særdeles gavnlig. Dette Princip er derfor hidtil opretholdt; de Understøttelser, som det har været nødvendigt at lade enkelte Lodsferier tilflyde, ere stedsde gitne med behørigt Hensyn til, at der ikke ved dem skulde virkes til Skade for Lodsernes Aktivitet, hvorfor der kun aldeles undtagelsesvis, naar

Forholdene ikke kunde ordnes paa anden Maade, har været tilfaldt et enkelt Lodsferi en vis aarlig Indtægt, hvilken derhos har været indskrænket til det Allernødtørftigste. Skadelige Følger for Tjenesten af slige Tilfald ville ikke kunne undgaaes, naar de gives til et stort Antal Lodsferier paa engang ubetinget, uden at der kan tages Hensyn til de forhaandenværende Omstændigheder, og ville kun under den modsatte Forudsætning, og naar der kan tilveiebringes et stærkere Tilsyn med de paagjældende Lodsferier, end under sædvanlige Forhold, kunne forebygges. Det skal endnu bemærkes, at en succesfuld Aflysning af Priskeafgifterne vil bidrage til en roligere Afvikling af dette Forhold, der har en ikke ringe Betydning for Lodsferierne, medens Afgiften ikke har vist sig saa trykkelige for Skibsfarten, at man af den Grund skulde tilføjes de Hensyn, som Forholdets Betskaffenhed igrønt tilknaader at tage.

Herefter synes der at være god Høie til at lade Priskeafgifternes Aflysning ske, efterhaanden som det efter et Skøn over samtlige Forhold ved de paagjældende Lodsferier viser sig, at Aflysningen vil kunne foretages uden Skade for Lodstjenesten. Sagen synes saaledes at egne sig til administrativ Afgjørelse og vil kunne ordnes ved, at der gives vedkommende Minister Bemyndigelse til at ophæve de nævnte Afgifter, dog saaledes at der for de til Gjemmemfart ikke benyttede Farvandes Vedkommende indrømmes de paagjældende Kommuner Medbestemmelsesret.

Bestemmelserne om den Betaling, der skal gives Lodsjerne for deres Arbejde, ere selvfølgelig af væsentlig Betydning, og Ordningen af de derhen hørende Forhold har derfor været særlig Gjenstand for Undersøgelse. Kommissionen har fundet Anledning til at foreslaa følgende Afgifter fra de nuggjældende Regler for Lodsbetalingen:

„Ved Beregningen af Lodsstærterne, hvori Hjemreispengene skulle være indbefattede, skal der tages Hensyn saavel til Skibets Dybgaaende som til dets Drægtighed og Reizens Længde, saaledes at der for et Seilskib, der har 5 Fods Dybgaaende eller derunder, betales 2 Kroner for den første Mil og 1 Krone 50 Ore for hver følgende Mil, hvilken Betaling for hver Fod stiger med $\frac{1}{5}$. For Indlobning til en Havn gives et yderligere Tillæg af 1 Krone, der stiger paa samme Maade. Hvis Skibets Drægtighed er 50 Tons eller derover, forhøies Betalingen med 50 pCt. Ministeren skal dog være bemyndiget til at afvige fra disse Regler af Hensyn til de stedlige Forhold og Farvandets Betskaffenhed."

„For Dampskibe saavel som for Seilskibe, der bugseres af Dampskibe og bruge Lods, er Betalingen $\frac{2}{3}$ af den for Seilskibe gjældende Løst."

„Skibsføreren skal ikke betale Lods, naar han, uden at benytte Lods, lader sig bugseres af et Dampskib."